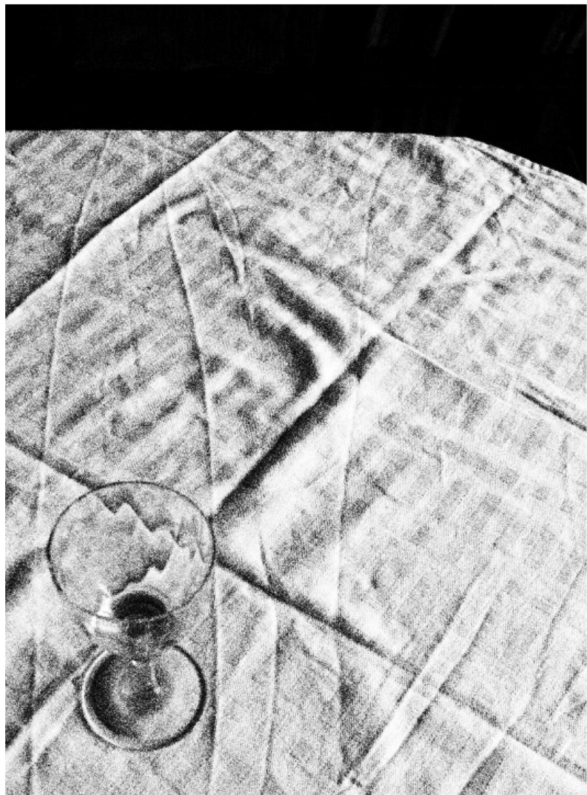

22 Ismeretlen japán költő

BORMARADÉK POHÁR ALJÁN

5 búcsúvers

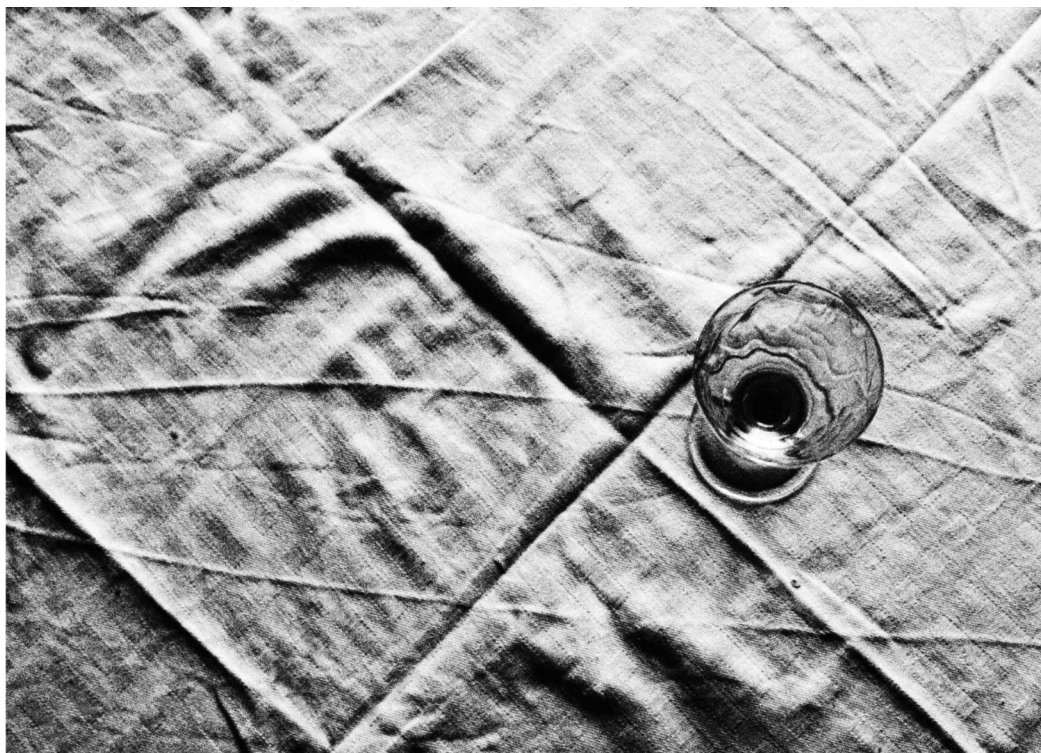
1.
a beláthatatlan és hűvös sötétben egy
terítő zuhant rá a síkra hogy szét meg
összecsússzanak a feneketlen térben

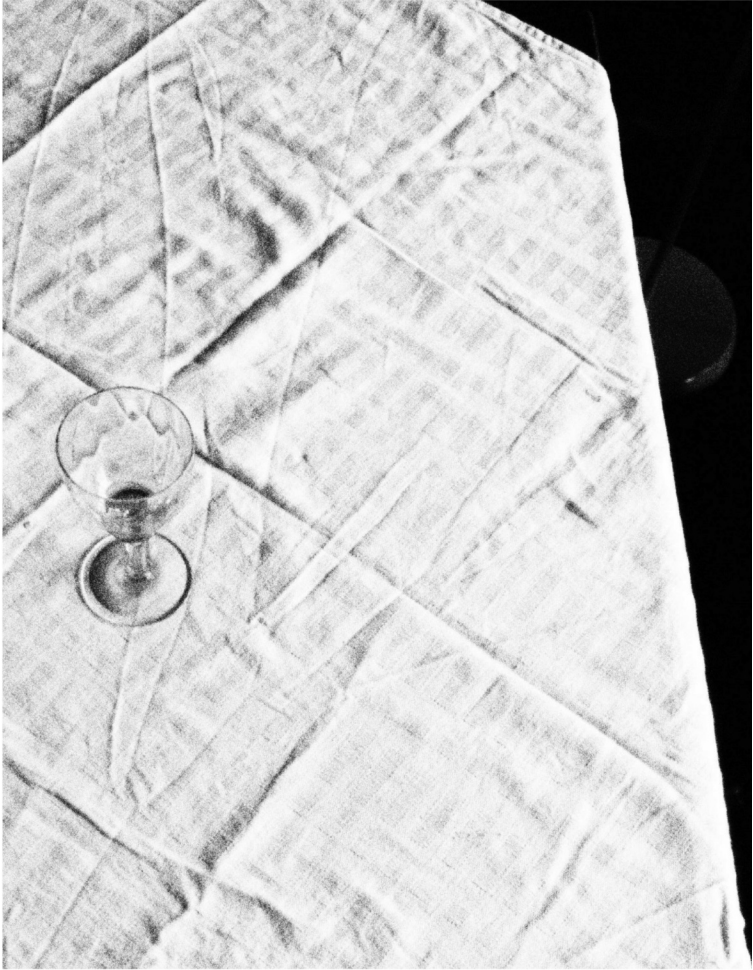

2.

életem borát már kiöntöttem a semmit
csak egy fehér terítő takarja poharam
pedig átlátszón lebeg folytonosságában

23

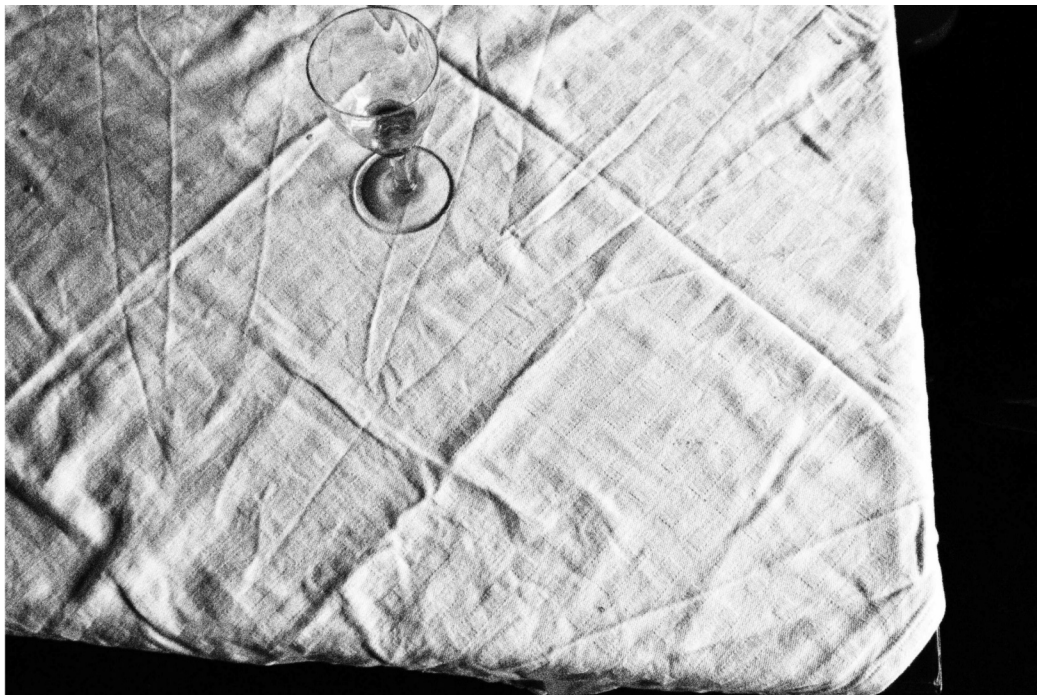

3.
ahogy a pohárból hiányzó bor úgy
folynak el mind a percek és az évek

4.

semmi nem csúszik tovább egy ránc sem
pattan nem dől tovább a pohár billenése és
egyáltalán nincs mozdulat a mozgás ilyen
lesz amikor a forgás egyszer csak megáll

26

5.

a hiányt épp hogy eltakarja a fehérség
közepén üveg pohár egyensúlyoz hiába
nincs benne semmi csak kiömlött sötét

